

ความตาย:

พระพุทธรูปเจ้าสอน

สตีฟ จอบส์ปฏิบัติ

พระมหากษัตริย์ ธรรมมหาใต้

แจกฟรีเป็นธรรมทาน

ความตาย:
พระพุทธรเจ้าสอน
สตีฟ จอบส์ปฏิบัติ

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส

แต่ _____

จาก _____

หนังสือดีดี ลำดับที่ 1

ความตาย:

พระพุทธรเจ้าสอน • สตีฟ จอบส์ปฏิบัติ

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส

พิมพ์ครั้งที่ 1

เมษายน 2555

จำนวนพิมพ์

3,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย

บริษัท ดีไซน์ ดีไลท์ จำกัด

49 / 232 หมู่ 7 ต.เสารังหิน

อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

โทร. 08-9812-2140, 08-9788-6523

แบบปกและจัดรูปเล่ม

พิจิตร พรหมลี

พิมพ์ที่

บริษัท รพีปกรณ์ จำกัด

44/80-84 หมู่ 6 ซอยกำนันแมน 36

แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง

กรุงเทพมหานคร 10150

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ

การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

สนใจรับหนังสือหรือสมทบทุนเป็นทุนพิมพ์หนังสือดีดีเล่มต่อไป

โทร.08-9812-2140, e-mail : pijit24@hotmail.com

คำนำ

ความตาย เป็นเรื่องที่ทุกคนไม่อยากจะพูดถึง ไม่อยากนึกถึง และไม่ยอมแม้จะเฉียดไปซ่องแหวะ หรือแม้แต่ถ้าเราพูดว่า “ถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้ายที่เราจะมีชีวิตอยู่ เราจะทำอะไร” ก็อาจจะถูกตำหนิว่าแข่งตัวเองบ้างว่าพูดเป็นกลางไม่ดีบ้าง แต่มนุษย์ทุกคนต้องมีจุดเปลี่ยนของความคิด ครั้งเมื่อผมได้มีโอกาสอ่านบทความนี้ทางอินเตอร์เน็ตเรื่อง “ความตาย: พระพุทธเจ้าสอน สตีฟ จอบส์ ปฏิบัติ” ของท่านพระมหาหรรษา ธมฺมหาโส จึงทำให้ได้คิด ไม่ใช่เพราะกระแสของสตีฟ จอบส์ แต่เพราะผมได้อ่านในช่วงเวลาหลังจากที่ได้ไปงานศพของพี่ที่รู้จักกัน โดยที่ผมได้พบเขาล่าสุดก่อนเขาตายประมาณอาทิตย์กว่าๆ ซึ่งเราไม่เคยรู้เลยว่าจะจะเป็นครั้งสุดท้ายที่ได้พบกัน มันเป็นเรื่องที่ยากจะเข้าใจและเศร้าใจ แต่เป็นเครื่องเตือนให้เราระลึกอยู่เสมอว่าเราควรใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท.

ท้ายนี้ขอขอบพระคุณพระมหาหรรษา พระอาจารย์ที่เคารพนับถือที่กรุณามอบบทความนี้มาพิมพ์เป็นหนังสือแจกเป็นธรรมทาน ขอขอบคุณความตายที่เป็นแรงบันดาลใจให้อยากทำอะไรดีๆ เพื่อสังคม ขอขอบคุณคุณวิบูลย์รัตน์และคุณวริยา ปฏิมาประกร สำหรับทุนตั้งต้นที่มอบให้ ทั้งที่รู้ว่าเป็นเพียงแค่ว่าความคิดที่จะทำหนังสือ เสมือนเป็นพันธะสัญญา และเป็นเครื่องย้ำเตือนว่า ถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้าย เราจะทำให้สำเร็จได้ก่อนไหม?

คำปรารภ

ในขณะที่มนุษย์จำนวนมากที่กำลังเผชิญหน้ากับความตาย เพียรพยายามจะดำเนินการก่อนสิ้นลมหายใจ คือ “การแบ่งมรดก ซึ่งเป็นทรัพย์สินเงินทองให้แก่บุตรหลาน” เพื่อให้บุตรหลานได้ใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตต่อไป แต่พระพุทธเจ้ากลับแสดงออกในทิศทางที่แตกต่าง เพราะมรดกที่พระองค์ทรงมอบให้แก่ชาวโลกซึ่งกำลังมีลมหายใจนั้น คือ “มรดกธรรม” ที่ย้ำเตือนว่า “สังขารมีความเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา เธอทั้งหลาย จงดำเนินชีวิตด้วยความประมาทเถิด!!!”

“มรดกธรรม” ที่พระองค์นำเสนอขึ้นนั้นเป็นการตรัสเตือน โดยการชี้ให้ทุกคนพึงพินิจด้วยความใส่ใจต่อ “สังขาร” ของบุคคลที่ได้ชื่อว่า เป็น “มหาบุรุษ” ของโลกว่า “สุดท้ายแล้วก็ต้องเดินทางไปสู่ความตายอย่างไร้เงื่อนไข และไร้การต่อรองใด ๆ ทั้งสิ้น” ในห้วงเวลาของการดำเนินชีวิตนั้น อาจจะมีกษัตริย์และผู้คนจำนวนมาก สยบยอม และหมอบแทบพระบาทของพระองค์ แต่ในช่วงสุดท้าย ในชีวิตนั้น พระองค์ได้ชี้ให้ทุกคนได้เห็น ว่า “สังขารที่พระองค์ได้อาศัย กำลังสยบยอมต่อความตายอย่างหนึ่งสงบ”

ผู้คนจำนวนมากอาจจะเข้าใจว่า ความตายเป็นจุดจบของพระองค์ แต่พระองค์ได้ให้สติว่า ความตายเป็นจุดเริ่มต้นที่ทรงคุณค่าของชาวโลกโดยการย้ำเตือนให้ผู้ใดก็ตามที่ยังมีลมหายใจอยู่ดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท จะเห็นว่า “ลมหายใจของหนุ่มสาวอาจจะมีราคาถูกลง แต่ลมหายใจของผู้ที่กำลังเดินทางไปสู่ความตายราคากลับแพงยิ่ง” จุดต่างอยู่ตรงที่ “คุณค่าของลมหายใจ” เพราะอีกคนไม่ค่อยรู้จักมักคุ้นกับใบหน้าของ “ความตาย” แต่อีกคนเริ่มคุ้นเคยมากยิ่งขึ้น เพราะความคุ้นเคยจึงนำไปสู่การกำหนดค่าที่เชิงลบกว่า “ความตายอยู่กับเราทุกลมหายใจ” และคอยเตือนใจมิให้เราประมาทประดู้อกัลดานมิตร

ตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจคือ เด็กหนุ่มคนหนึ่งนาม “**สติฟ จ็อบส์**” ผู้มีความแตกต่างจากคนหนุ่มสาวทั่วไป เพราะพวกเพียร์เรียนรู้และเข้าใจ “**กลไกของความตาย**” และนั่นถือเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญ เพราะเขาได้แปรเปลี่ยน และพัฒนา “**กลไกของความตาย**” ไปสู่การสร้างกลไกในโลกวิทยาศาสตร์” ในขณะที่พุทธพจน์บทที่ว่า “**ควรรีบทำสิ่งที่เราควรจะทำเสียแต่วันนี้ เพราะใครเล่าจะทราบว่าการความตายจะมีแก่เราในวันพรุ่งนี้**” ได้รับการ “**แปรรูป**” ไปสู่

วลีสำคัญที่สติฟย้ำเตือนตัวเองในขณะที่ส่งกระจกก่อนออกจากบ้านไปทำงานว่า “จงดำเนินชีวิตให้เปรียบประดุจว่า วันนี้เป็นวันสุดท้ายที่คุณจะมีชีวิตอยู่” ประโยคของดังกล่าวได้กลายเป็น “แรงบันดาลใจ” ต่อการเปลี่ยนโลกทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างน่าจดจำ และตรึงใจชาวโลกไปอีกแสนนาน

ณ วินาทีนี้ แม้ว่าร่างกายของพระพุทธรเจ้า และสติฟ จ๊อบส์ จะกลับคืนสู่สามัญเป็นดิน น้ำ ลม และไฟ ถึงกระนั้นความตายได้ทำให้สรูปแล้ว ความตายได้กลายเป็นพลังทะยานแห่งชีวิตที่ทำให้เจ้าชายสิทธิทัตตะได้ใช้เป็นหนึ่งในเครื่องมือค้นพบความเป็น “พระสัมมาสัมพุทธเจ้า” และทำให้สติฟ จ๊อบได้ค้นพบสินค้านาม “Apple” จะเห็นว่า “ความตายไม่ใช่จุดจบ แต่คือจุดที่นำไปสู่การค้นพบที่ยิ่งใหญ่” ส่วนการที่เราจะค้นพบหรือไม่ การใส่ใจต่อความตายอาจจะเป็นอีกหนึ่งคำตอบที่รอการค้นหาของพวกเขาเราอยู่!!!

ด้วยสรวาณีย์ธรรม

พระมหาพรชชา ฐมมหาโส, รศ.ดร.

“จงดำเนินชีวิต
ให้เปรียบประดุจว่า
วันนี้เป็นวันสุดท้าย
ที่คุณจะมีชีวิตอยู่”

ในขณะที่กลุ่มคนจำนวนมากในโลกนี้
กำลังประหวั่นพรั่นพรึงหรือหวาดกลัวต่อ

“ความตาย”

จากมหันตภัยทางธรรมชาติ หรือวิกฤติการณ์อื่น ๆ
เพราะอาจจะไม่ประจักษ์ชัดว่า “ความตายคืออะไร”
“จะตายเมื่อใด” และ “ตายแล้วจะไปที่ไหน”

อย่างไรก็ตาม กลุ่มคนบางกลุ่มมิได้ใส่ใจต่อคำถามเหล่านี้

ในทางกลับกัน ได้นำเอา “ความตาย”

มาเป็นเครื่องมือในการสร้างแรงจูงใจ (Motivation)

และแรงบันดาลใจ (Inspiration)

ที่สำคัญต่อการ “เปลี่ยนแปลงโลก”

ไม่ว่าจะเป็น “โลกภายใน”

และ “โลกเทคโนโลยี”

บุคคลที่สามารถนำความตาย

มาสร้างแรงบันดาลใจ

เพื่อเปลี่ยนโลกภายในคือ

“พระพุทธเจ้า”

ส่วนบุคคลที่นำความตาย
มาสร้างความก้าวหน้าให้แก่
“โลกเทคโนโลยี” คือ

“สตีเฟน พอล จอบส์”

(Steven Paul Jobs)

พระพุทธรูปกับความตาย

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะทรงอยู่ในวัยเยาว์ พระเจ้าสุทโธทนะ พระราชบิดา ได้ทรงพยายามทุกวิถีทางให้เจ้าชายสิทธัตถะอยู่ครองราชย์สืบต่อจากพระองค์ โดยการผูกมัดด้วยความสุขในทางโลกเป็นสำคัญ มุ่งให้เจ้าชายสิทธัตถะพบเห็นแต่สิ่งสวยงาม เช่น การสร้างปราสาทให้ประทับทั้ง 3 ฤดู จัดให้ทรงอภิเษกสมรส แต่ด้วยเหตุที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงเป็นนักคิดมาตั้งแต่วัยเยาว์ จึงไม่อาจปิดกั้นความคิดของพระองค์ได้ วันหนึ่งเจ้าชายสิทธัตถะได้เสด็จประพาสนคร พระองค์ได้ทรงทอดพระเนตรเห็น คนแก่ คนเจ็บ คนตาย และสมณะ (นักบวช) เรียกว่า เทวทูต 4 ก็ทรงรู้สึกสลดหดหู่ในพระทัยยิ่งนัก จนทำให้พระองค์ตั้งคำถามต่อประเด็นดังกล่าว

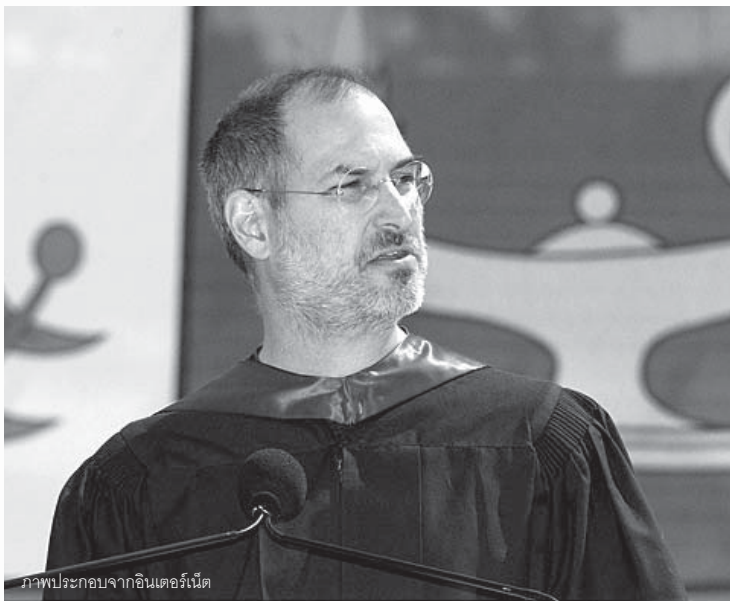

“แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจ” ได้เกิดขึ้นแก่เจ้าชายสิทธัตถะ เมื่อทรงทอดพระเนตรเห็นท้าวทูต 4 ดังกล่าวนั้น ถือได้ว่าเป็น คำเตือนหรือสัญญาณเตือนมาจากธรรมชาติที่เป็นลักษณะ ความเปลี่ยนแปลงของชีวิตตาม **กฎไตรลักษณ์** กล่าวคือ

จนทำให้พระองค์ตัดสินใจพระทัยออกผนวชเพื่อแสวงหาความจริง สูงสุดคือ “**โมกขธรรม** หรือ **พระนิพพาน**” อันเป็นภาวะ ที่ไม่มีการเกิด การแก่ การเจ็บ และการตาย และสุดท้ายแล้ว พระองค์ก็ทรงค้นพบความจริงดังกล่าว

สตีฟ จอบส์กับความตาย

ภาพประกอบจากอินเทอร์เน็ต

สตีฟ จอบส์ ได้กล่าวปาฐกถาในพิธีสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ปี ค.ศ. 2005 และได้กล่าวถึงประสบการณ์ชีวิตที่เข้าใกล้กับความตายว่า

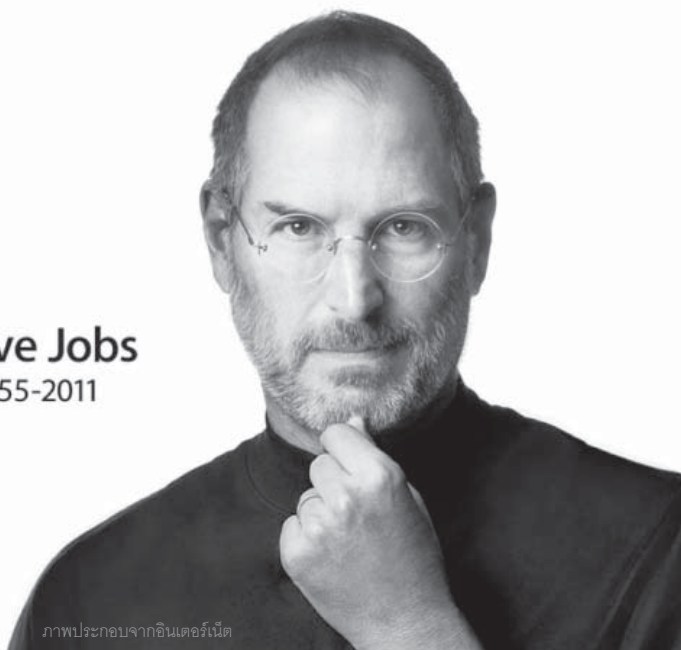
“เมื่อปีที่แล้ว (2004) ผมตรวจสุขภาพพบว่า เป็นมะเร็ง ผมเข้ารับการรักษาประมาณ 7 โมงครึ่ง และผลออกมาชัดเจนว่า มีเนื้อร้ายที่ตับอ่อนของผม ผมไม่รู้แม้กระทั่งว่าตับอ่อนคืออะไร คุณหมอบอกกับผมว่า มะเร็งชนิดนี้รักษาไม่หาย และผมจะอยู่ได้ไม่เกินสามถึงหกเดือน คุณหมอแนะนำว่าให้กลับบ้านแล้วสะสมเรื่องส่วนตัวให้เรียบร้อย เหมือนเป็นสัญญาณให้ผมเตรียมตัวตาย มันดูเหมือนจะให้ผมเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ผมคิดไว้สำหรับ 10 ปี จากนั้นไปให้เด็กๆ ฟังให้หมดภายในสองสามเดือน มันเหมือนจะให้เตรียมทุกอย่างให้พร้อมสำหรับครอบครัวของคุณ มันเหมือนให้เตรียมที่จะลาจากไป”

“ผมครุ่นคิดแต่เรื่องผลการตรวจตลอดทั้งวัน ในช่วงเย็นวันนั้น ผมต้องตัดชิ้นเนื้อไปตรวจ โดยการสอดกล้องเข้าทางปาก ผ่านคอ ไปยังกระเพาะและลำไส้ จากนั้นก็ใช้เข็มเจาะเข้าไปที่ตับอ่อนเพื่อเอาตัวอย่างเนื้อเยื่อจากเนื้อร้ายนั้น ผมรู้สึกสงบนิ่ง แต่ภรรยาของผมที่อยู่ด้วยเล่าให้ฟังว่าเมื่อคุณหมอส่งกล้องตรวจดูเนื้อเยื่อนั้นแล้ว ก็เริ่มวิตกกังวล เพราะมันเป็นมะเร็งตับอ่อนที่ไม่แน่ใจว่าจะรักษาได้ด้วยการผ่าตัด ในที่สุดผมก็เข้ารับการรักษา และตอนนี้ผมก็สบายดี”

จากประสบการณ์ดังกล่าว เขาได้สรุปว่า “มันเป็นช่วงเวลาที่ผม
เข้าใจถึงความตายที่สุด และผมก็หวังว่าจะไม่ใกล้ไปกว่านี้อีก
สำหรับอีกสิบปีสิบปีข้างหน้า เมื่อผ่านช่วงนั้นมาได้ผมก็นำมาเล่า
ให้คุณฟังได้เต็มปาก มันไม่เพียงเป็นประโยชน์ มันเป็นเรื่องของ
หลักคิดดี ๆ อีกด้วยว่า **ไม่มีใครอยากตาย แม้กระทั่งคนที่อยากไป
สวรรค์ก็ยังไม่อยากตายเพื่อจะไปที่นั่น** อย่างไรก็ตาม **ความตาย
เป็นจุดหมายปลายทางที่เรามีร่วมกัน ไม่มีใครหลีกเลี่ยงไปได้**
มันเป็นเรื่องของธรรมชาติ เพราะความตายนั้นเรียกได้ว่าเป็น
สิ่งประดิษฐ์ที่วิเศษสุดของชีวิต มันเป็นเหมือนเครื่องมือเปลี่ยน
ชีวิต มันสะสางคนรุ่นเก่าเพื่อเปิดทางให้คนรุ่นใหม่ ขณะนี้พวกคุณ
นั่นเองคือคนรุ่นใหม่ แต่วันหนึ่งไม่นานจากนี้ไป คุณก็จะค่อยๆ
กลายเป็นคนรุ่นเก่าที่จะต้องถูกสะสาง ขออภัยถ้ามันดูเหมือน
หนังชีวิตไปหน่อย แต่มันก็เป็นเรื่องจริง”

"ความตายนั้นเรียกได้ว่าเป็น
สิ่งประติษฐ์ที่วิเศษสุดของชีวิต"

Steve Jobs
1955-2011

ภาพประกอบจากอินเทอร์เน็ต

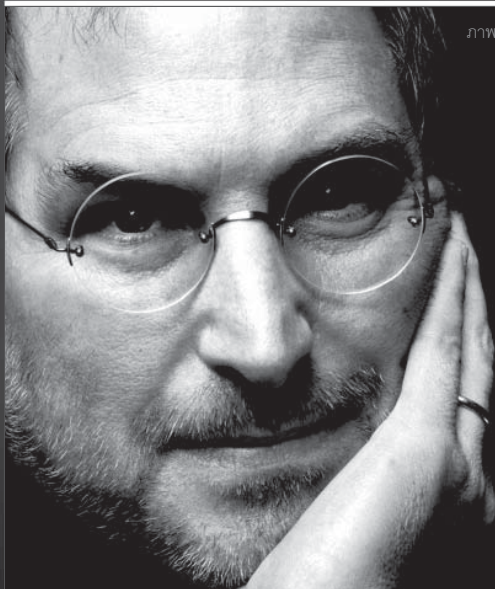
มรณานุสติ: จากพระพุทธรเจ้าสู่สตีฟ จอบส์

รายงานจากหนังสือพิมพ์แทบลอยด์ National Enquirer ได้เผยแพร่ภาพถ่ายล่าสุดของ Steve Jobs อัจฉริยะบุรุษผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของ iMac, iPod, iPhone และ iPad พร้อมทั้งข่าวที่ทำให้หลายคนทั่วโลกต้องรู้สึกช็อค โดยเฉพาะพนักงานในบริษัท Apple นั่นก็คือ อาการป่วยมะเร็งที่ตับอ่อนอาจจะทำให้จอบส์มีชีวิตอยู่ได้แค่ 6 สัปดาห์เท่านั้น ถึงกระนั้น ความตายที่ สตีฟ จอบส์

กำลังเผชิญหน้าอยู่อาจจะไม่ใช่เรื่องที่เราสร้างความทุกข์ทรมานให้แก่ การดำรงชีวิตของเขามากมายนัก เพราะครั้งหนึ่ง สตีฟ จอบส์ ได้เคย เรียนรู้บทเรียนดังกล่าว และรับอิทธิพลเรื่อง “ความตาย” จาก พระพุทธศาสนานิกายเซ็น ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในช่วงเรียนมหาวิทยาลัย จอบส์เริ่มหันมาศึกษาพุทธศาสนา นิกายเซน เขาสนใจอ่านวรรณกรรมทางพุทธศาสนาหลายเล่ม และหนังสือที่มีอิทธิพล สูงสุดกับเขาคือ Zen Mind, Beginner's Mind ซึ่งเขียนโดยซุนริว ซูซูกิ กล่าวกันว่า หลังการศึกษาหลักธรรม ของเซน จอบส์เริ่มมีความเชื่อว่า การหยั่งรู้โดยสัญชาตญาณนั้น ก่อให้เกิดปัญญา จึงเริ่มฝึกสมาธิในห้องนอนแคบๆ ที่แชร์ร่วมกับ “แดเนียล คอตตี” เพื่อนสนิท ท่ามกลางกลิ่นธูป และเริ่มต้นศึกษา พุทธศาสนานิกายเซนอย่างจริงจังกับ “โกบุน ชิโนะ โอโตโกวะ” พระอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่ศูนย์เซน ลอส อัลทอส (ซึ่งภายหลัง เมื่อจอบส์เข้าพิธีแต่งงานแบบเซน กับ “ลอรีน เพาเวล” ในวันที่ 18 มีนาคม 1991 พระอาจารย์โอโตโกวะได้มาเป็นประธานในพิธี)

ภาพประกอบจากอินเทอร์เน็ต

การที่สตีฟ จอบส์ได้อ่านหนังสือและเรียนรู้เรื่องราวเหล่านี้จากหนังสือเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา รวมไปถึงการนำหลักการพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตและในโลกธุรกิจอย่างจริงจังนั้น ทำให้วิถีคิดและการแสดงออกของเขาสอดคล้องกับแง่มุมทางพระพุทธศาสนา ดังจะเห็นได้จากการที่เขาได้กล่าวถึงประสบการณ์เกี่ยวกับ “ความตาย” ในพิธีสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ปี ค.ศ. 2005 ว่า เมื่อผมอายุราว 17 ปี

ผมได้อ่านประโยคเด็ดในทำนองว่า ‘ถ้าคุณใช้ชีวิต รวากับว่า แต่แต่วันนั้นเป็นวันสุดท้ายของชีวิต วันหนึ่งคุณจะสมหวัง’ ผมประทับใจมาตลอด 33 ปี ทุกเช้าผมจะมองกระจกและถามตัวเองว่า “ถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้าย ผมอยากทำอะไร และวันนี้ผมจะทำอะไร ?” และเมื่อใดที่คำตอบกลับมามีว่า ไม่อยากทำอะไร หลายๆ วันเช้า คุณต้องรู้แล้วว่า คุณต้องเปลี่ยนแปลงบางอย่างในชีวิตแล้ว”

ในพิธีเดียวกันนี้ เขาได้ชี้ให้เห็นถึงคุณูปการของความตาย เอาไว้อย่างน่าสนใจว่า “การใช้มรณานุสติเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผมตัดสินใจเรื่องใหญ่ๆ ของชีวิต เพราะสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความคาดหวังจากผู้คนที่ทั้งหลาย เกียรติยศชื่อเสียงทั้งปวง ความกลัวที่จะเสียหน้าหรือกลัวที่จะล้มเหลว มันก็จะหายไปเมื่อเราตาย เหลือไว้เพียงเรื่องที่สำคัญจริงๆ มรณานุสตินี้เองที่จะช่วยให้คุณหลบหลีกกับดักทางความคิดที่ว่า คุณไม่อยากจะสูญเสียอะไร จริงๆ แล้วคุณไม่มีอะไรติดตัวเลย จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่คุณจะไม่ทำอะไรตามที่ใจคุณต้องการ”

ความตายคือจุดเปลี่ยน
ของเจ้าชายสิทธัตถะ
และสตีฟ จอบส์

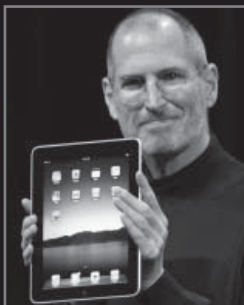

จะเห็นว่า การเห็นหนึ่งในเทวทูตคือ “ความตาย” ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติที่เดินทางมาทักทายและให้สติแก่เจ้าชายสิทธัตถะนั้น เป็นจุดเปลี่ยนในชีวิตของเจ้าชายได้พบกับคำว่า **“พุทธะ”** อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโลกภายในจนได้รับการเรียนขานพระนามว่า **“พระพุทธเจ้า”** ในที่สุด

การมีสติตระหนักรู้ “ความตาย” ทุกเวลาและหน้าที่ของสติพ จอบส์ ทำให้เขาเข้าใจความจริงว่า “ชีวิตกำลังเดินหน้าไปสู่ปากประตูของความตายอยู่ทุกวินาที” ฉะนั้นการถาม และเตือนตัวเองอยู่เรื่อยๆ ทำชาวโลกได้รู้จักกับยี่ห้อ (Brand) สินค้าชื่อ “Apple” ซึ่งเป็นที่มา “iMac, iPod, iPhone และ iPad”

การตระหนักรู้ “ความตาย” นำไปสู่การค้นพบความสว่างไสวทางจิตวิญญาณ และนำไปสู่การค้นพบ **“โลกเทคโนโลยี”** ที่ยิ่งใหญ่ การเข้าใจสัจธรรมความตายของสติพ จอบส์ นำไปสู่การค้นพบนวัตกรรมใหม่ๆ แล้วนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของเพื่อนมนุษย์ หากมองในส่วนตัว มีสิ่งดีๆ มากมายที่ สติพ จอบส์มอบให้แก่โลกใบนี้ แต่มนุษย์มักจะเลือกเสพในสิ่งที่บำรุงบำเรอกิเลสทางอารมณ์ (Emotion) มากกว่าการใช้ได้จริงหรือคุณค่าแท้ของสิ่งที่ได้สร้างมา (Function)

ความตาย คือพลังทะยานแห่งชีวิต

ภาพประกอบจากอินเทอร์เน็ต

ถ้าบริษัทหรือองค์กรของเรากำลังจะตาย หรือล้มละลาย ถ้ามหาวิทยาลัยของเรากำลังจะตายเพราะขาดความน่าเชื่อถือ และถ้าเรากำลังจะตายจากโลกนี้ หรือเรากำลังเผชิญหน้ากับความตายทุกวินาที คำถามแรกที่เราจะต้องตอบตัวเองคือ **“สิ่งแรกที่เราอยากจะทำมากที่สุดคืออะไร”** ขอเพียงแค่การตอบแค่คำถามแรกให้ชัดเท่านั้น คำตอบที่สอง คำตอบที่สาม จะตามมาหลังจากที่เราสามารถตอบสิ่งแรกให้ชัดเจนได้

การอัดฉีดพลังแห่งความตายเข้าไปในจิตใจนั้นจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อเซลล์ประสาทให้ตื่นตัว และมุมมองต่อชีวิตการทำงาน การทำธุรกิจจะเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ดังจะเห็นได้จากบทสรุปของบุคคลต้นแบบที่ได้นำเสนอในเบื้องต้นว่า **การค้นพบความตาย การเข้าใจและตระหนักรู้ในความตายทุกวินาทีนั้น ทำให้เจ้าชายสิทธัตถะเปลี่ยนแปลง “โลกทางจิต” ไปสู่ความเป็น “พระพุทธเจ้า”** และเมื่อสติพ จอบส์ได้เรียนรู้และนำหลักการนี้มาปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เขาได้ค้นพบสัจธรรมเกี่ยวกับความตาย ซึ่งการค้นพบสัจธรรมของความตายดังกล่าว ทำให้เขาค้นพบ **“iMac, iPod, iPhone และ iPad” ในที่สุด**

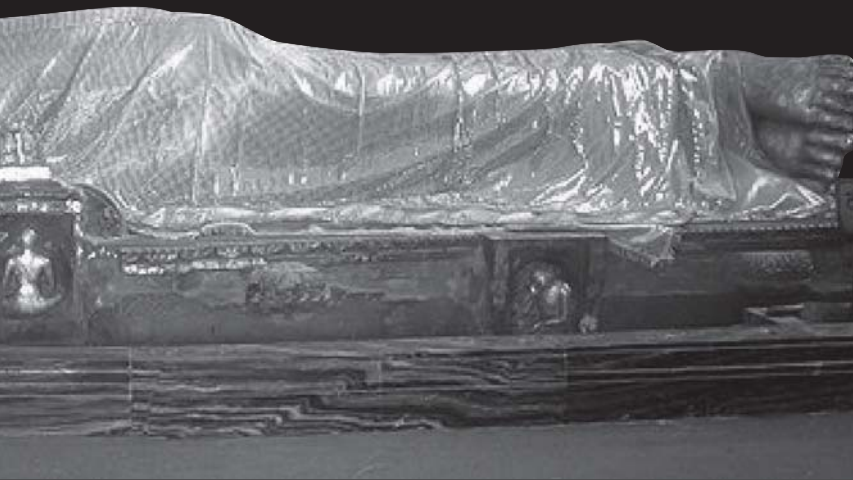
ถึงกระนั้น พระพุทธเจ้าได้ทรงตรัสเตือนมนุษยชาติ
ก่อนปรินิพพาน (ตาย) ว่า

**“สังฆารทั้งหลายมีความเสื่อมสลาย
ไปเป็นธรรมดา ขอให้ท่านทั้งหลายจง
ดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทเถิด”**

ความจริงคือ เราเองก็ไม่ทราบว่าจะเมื่อใดเราจะเดินทางไป
สู่ความเสื่อม หรือจุดจบของชีวิต ด้วยเหตุนี้เราจึงควรนำ “จุดจบ
ของชีวิต” มาพัฒนาให้เป็น “จุดเริ่มต้นของชีวิต” โดยการเตือน
ตัวเองตามที่พระองค์ทรงเตือนเราไว้ในภัทเทกรัตตคาถาว่า

*“ความเพียรเป็นสิ่งที่ต้องรีบทำตั้งแต่ววันนี้
(หรือแม้กระทั่งในทุกวินาทีของลมหายใจ),
ใครเล่าจะรู้ว่าเราอาจจะตายในวันพรุ่งนี้ก็ได้”*

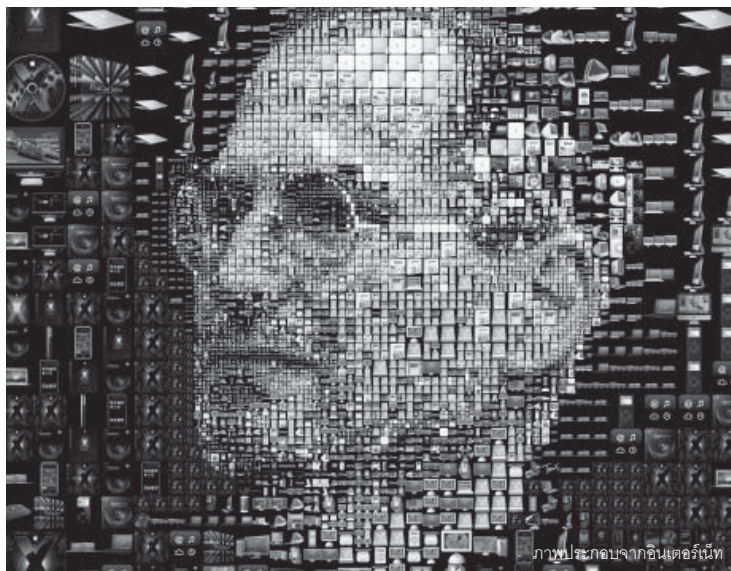

คำเตือนดังกล่าวได้ส่งต่อมาถึงสติฟ จอบส์ จนทำให้เขาได้ตกผลึก และรับรู้บทเรียนที่ทรงคุณค่าเกี่ยวกับ “ความตาย” จนเป็นที่มาของประโยคทองที่ว่า

“คุณมีเวลาจำกัด ดังนั้นอย่าเสียเวลาไปกับการใช้ชีวิตแบบคนอื่น อย่าตกหลุมลัทธิความเชื่อที่ว่าต้องใช้ชีวิตอย่างที่คุณคนเขาคิดกันว่าควรจะเป็น อย่าปล่อยให้ความคิดของคนอื่นเข้ามารบกวนเสียงจากใจของคุณ (Inner Voice) และที่สำคัญที่สุด คุณต้องมีความกล้าที่จะทำตามหัวใจและการหยั่งรู้ (Intuition) ของคุณ ที่จะช่วยให้คุณบรรลุสิ่งที่คุณต้องการจะเป็นจริงๆ แล้วก็ปล่อยให้เรื่องอื่นๆ นั้นเป็นเรื่องรองไป”

และเพื่อให้บรรลุความฝันและแรงบันดาลใจดังกล่าว

“จงกระหายที่จะเรียนรู้ และจงทำตนเหมือนคนโง่”
(Stay Hungry, Stay Foolish)

จะเห็นว่า การมีสติระลึกนึกถึงความตายในทุกวินาทีแห่งลมหายใจนั้น นอกจากจะทำให้มนุษย์ได้ตระหนักรู้ และใส่ใจต่อความจริง ความดี ความงาม และความสุขแล้ว ความตายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ ต่อการริเริ่มที่จะสร้างสรรค์เรียนรู้ กล้า ทดลอง และเปิดทางให้เราค้นพบทำสิ่งใหม่ๆ เหมือนดังที่ **สติฟ จ๊อบส์** ได้ใช้ความตายแหวกม่านแห่ง “ความกลัว” ไปสู่ “ความกล้า” และทำทหายต่อความสำเร็จ ตราบสิ้นลมหายใจ.

บทส่งท้าย

มรณานุสติ:

คือ การระลึกถึงความตายที่กำลังจะมาถึงเราในทุกขณะจิต เพื่อช่วยเตือนสติ ไม่ให้เราใช้ชีวิตโดยความประมาท ให้เราแสวงหาความดีใส่ตัว ขจัดความโลภออกจากใจของเรา และอาจจะเป็นแรงผลักดันให้เราทำสิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้นกับโลกนี้.

มรณานุสติ ใช้ดับทุกข์ ยามทุกข์มากๆ อับจนหนทาง

- มรณานุสติ ก็จะมีบอกกับตัวเองว่า คนเราทุกคนก็ต้องตาย ต่อให้ต้องทรมานแค่ไหน ความทุกข์นั้นก็จะต้องดับไป เป็นการให้กำลังใจตนเอง

มรณานุสติ ใช้ดำรงสุข ยามสุขมากๆ

- มรณานุสติ ก็จะมีเตือนเราว่า ทุกอย่างไม่ได้อยู่กับเราตลอด ทั้งทรัพย์สินสมบัติ ชื่อเสียง เกียรติยศ คนรัก ฯลฯ อย่าได้เพลิดเพลินประมาทในความสุขเหล่านี้ เมื่อต้องดับไป ไม่มีใครเอาอะไรไปจากโลกนี้ได้แม้แต่อย่างเดียว

"ถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้ายที่เราจะมีชีวิตอยู่ เราจะทำอะไร"

- ทำความดี ช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมด้วยความเต็มใจและตั้งใจ ทำบุญกุศล รักษาศีล ทำจิตใจให้สดใสบริสุทธิ์

- ทำดีกับคนที่เรารัก บอกรักคนที่เรายังไม่ได้บอกหรือคนที่เรารัก เช่น พ่อแม่ สามี ภรรยา หรือ ลูกๆ รวมทั้งเพื่อนร่วมงาน หรือ ใครๆ ที่เรารัก ขอขอบคุณคนที่ทำความดี หรือช่วยเหลือเรา

- ขอโทษคนที่เราทำผิดต่อเขา ขอให้อภัยกรรมต่อความผิดพลาดพลั้งเผลอ ที่เราได้กระทำต่อเขา

- เร่งทำงานไม่ให้ค้าง คอยเตือนตัวเองให้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เราเก่งขึ้นในทุกๆ วัน ถามตนเองว่า "วันนี้เราเรียนรู้อะไรเพิ่มขึ้น"

ถ้าทำได้แบบนี้ ก็จะทำให้เราเป็นคนที่คุณอื่นรัก

ถ้าทุกคนทำได้มากมายแบบนี้ สังคมก็จะสงบสุขสมานฉันท์ มีความเมตตาและความรักให้แก่กัน มีการพัฒนาในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง และจะเกิดสิ่งใหม่ๆ นวัตกรรมใหม่ๆ ที่เกิดจากแรงบันดาลใจของมรรณานุสติ.

ประวัติ

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส
(นិธิบุญยากร), สศ.ดร.

พระสงฆ์ยุคใหม่ ผู้ซึ่งเป็นนักคิดและนักวิชาการทางพระพุทธศาสนาที่สามารถบูรณาการความรู้ทางพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ต่างๆ เพื่อเผยแผ่สู่สังคมได้อย่างดีเยี่ยม เป็นพระสงฆ์ยุคใหม่ที่กล้าเปิดรับความรู้ใหม่ๆ ช่องทางใหม่ๆ ในการเผยแผ่ธรรมะ และในอีกบทบาทที่เป็นนักบริหารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแห่งคณะสงฆ์ไทย ที่จะนำวิชาการความรู้ทางพระพุทธศาสนาเผยแผ่สู่สังคม ท่านเป็นนักทำงานที่มุ่งมั่นตั้งใจจนได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานจัดงานประชุมวิสาขบูชาโลกมาหลายต่อหลายครั้ง ในด้านวิชาการท่านก็เป็นพระสงฆ์นักวิชาการที่บรรยายธรรมตามสถานศึกษา องค์กร และแก่ผู้บริหารต่างๆ เป็นตัวแทนนักวิชาการทางพระพุทธศาสนาไปร่วมประชุมทั้งในประเทศและต่างประเทศอยู่เป็นประจำ.

ติดตามผลงานของ **พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส**

พร้อมทั้งประวัติและแลกเปลี่ยนความรู้ทางพระพุทธศาสนาได้ที่

<http://www.gotoknow.org/profiles/users/phramahahansa>

“

ความตายไม่ใช่จุดจบของชีวิต
หากแต่เป็นจุดเริ่มต้นของชีวิต

“

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส

